

[Westh]

heller ikke, at statsgrundskylden er så belastende for landmændenes økonomi, som nogle giver udtryk for. Den påhviler jo ikke kun de landmænd, der har økonomiske problemer, men også de landmænd, der har det rimeligt godt, og så rammer den også bylandmændene, hvilket landbrugserhvervet vel ikke kan have noget imod.

Statsgrundskylden belaster et normalt landbrug med ca. 2.000 kr. Nettorenteudgifterne for landmænd under 35 år er over 100.000 kr., og for nogle er det langt højere beløb. Det er altså renterne, der er problemet, og dem vil vi som sagt se på.

Vi har ved flere lejligheder tilkendegivet, at vi gerne vil se på en ændring af kapitalvindingsskatten. Vi mener måske ikke, forslaget er så velanbragt i den aktuelle situation, da det jo i øjeblikket er købers marked for landbrugsejendomme, og da venstres kritik af kapitalvindingsskatten har været, at den holdt sælgerne tilbage.

Vi vil foretrække, at kapitalvindingsskatteproblemet drøftes på baggrund af de forslag, regeringen har lovet at komme med på dette område.

Med hensyn til formueskattespørgsmålet skal jeg blot henvise til ministerens bemærkninger, og det samme gælder venstres forslag om konjunkturudligningsfonds. Jeg vil dog gerne om begge disse forslag sige, at de ikke har den helt store aktualitet for de unge, klemte landmænd i øjeblikket, og jeg tror, vi i første omgang skal koncentrere vores opmærksomhed om dem.

Vi er enige med venstre i det formålstjenlige i at forbedre vilkårene for forskningen. Derfor arbejder vi også stærkt på udflytningen af statens forsøgsårde. Vi er også enige om det fornuftige i en modernisering af bygninger og anlæg, men vi må se tingene i sammenhæng med de krav, der i øvrigt stilles til statskassen, og vi kan derfor ikke love noget.

I beslutningsforslag nr. B 70 foreslår fremskridtspartiet, at landbrugsloven tages op til revision. Det mener vi ikke der er grund til. Loven har virket tilfredsstillende og på den måde, det var tilsigtet, nemlig således at pristigningerne på landbrugsejendomme er stagneret til glæde for de fremtidige landmænd. Fremskridtspartiet ønsker stærkere krav om prisforhøjelser i EF. Vi ser gerne, i det omfang det er muligt uden at ødelægge den fælles landbrugspolitik i EF, at mindstepriserne

forhøjes også ud over Kommissionens forslag.

Vi er, som det fremgår af det, jeg har sagt, enige i nogle af de forslag, der er indeholdt i de to beslutningsforslag; andre er vi modstandere af. Vi håber på en positiv medvirken til en hurtig gennemførelse af regeringens forslag til gældssanering. Det tror jeg i øvrigt landbruget forventer af folkettinget. Vi vil derfor bede om, at behandlingen af de to beslutningsforslag ikke kommer til at forsinke behandlingen af lovforslag nr. L 152.

Øllgaard (V):

Venstres gruppe mener, at lovforslag nr. L 152, der sigter på en såkaldt overlevelseshjælp til en gruppe landmænd i akutte vanskeligheder, kun i meget ringe grad egner sig til formålet, og det kan umuligt stå alene. Det ville være en mere præcis sprogbrug at kalde forslaget en udskydelsesordning, for hvis der ikke samtidig ændres afgørende ved produktionsvilkårene for den animalske produktion, er der højst tale om en udskydelse af nogle problemer. Men hvis der ikke samtidig skabes helt ændrede vilkår at overleve til, er det virkelig et meget stort spørgsmål, om det er en god tjeneste at gøre disse landmænd at udskyde deres problemer nogle terminer.

Ministeren begrunder forslaget med de høje renteudgifter, stigende priser på produktionsmidler sammenholdt med afmatning af priserne på landbrugets salgsprodukter, og disse årsager er ganske rigtigt de væsentlige. Det ville være meget gavnligt, om landbrugsministeren omhyggeligt ville forklare befolkningen disse årsager, for det er virkelig svært for den øvrige befolkning uden videre at forstå sammenhængen i det, der foregår.

Men med påpegning af årsagerne er det jo også sagt, at det tryk, som disse årsager skaber, må lettes, med andre ord må først og fremmest rentetrykket lettes. Det indeholder regeringens forslag imidlertid intet om. Tværtimod har regeringens politik tvunget Nationalbanken til at øge rentetrykket yderligere 2 pct. over diskontoen for nylig foruden de 2 pct. i oktober 1979, som kom, da ønkerne om en overlevelsesordning rejstes. Den klemme, de omhandlede landmænd finder sig i, kan – og bliver – illustreret drastisk, men realistisk af mange tal og oplys-